

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1287/2553

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุดโจทก์ บริษัทเอช.ดับบลิว.ลอจิสติกส์ จำกัดโจทก์ร่วม นายจตุร อัมรานนท์ จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 123, พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4

ย่อ / หลักกฎหมาย

แม้ข้อเท็จจริงฟังได้ว่าหนังสือมอบอำนาจมิได้ประทับตราสำคัญของบริษัทโจทก์ร่วมตามข้อบังคับ ซึ่งมีผลให้การมอบอำนาจไม่สมบูรณ์ตามกฎหมายก็ตาม แต่ก็ได้ความว่าในวันที่ ก. ผู้รับมอบอำนาจเข้าให้การต่อพนักงานสอบสวนนั้น ก. มิได้นำหนังสือร้องทุกข์ไปมอบให้แก่ พนักงานสอบสวน เป็นการร้องทุกข์ด้วยวาจา และในวันเดียวกันนั้นเอง ด. และ ว. กรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนโจทก์ร่วมก็ได้ไปพบพนักงานสอบสวนพร้อมกับ ก. และให้การต่อ พนักงานสอบสวนไว้ด้วยตามบันทึกคำให้การของผู้ร้องทุกข์ ผู้กล่าวโทษหรือพยาน ซึ่ง ธ. พนักงานสอบสวนพยานโจทก์เบิกความว่า ในวันที่พยานรับคำร้องทุกข์ ด. และ ว. ให้การต่อพยาน ว่าจำเลยได้ทำหนังสือรับสภาพหนี้และสั่งจ่ายเช็คเพื่อชำระหนี้ตามหนังสือรับสภาพหนี้ดังกล่าว และ ด. กับ ว. ยืนยันให้ดำเนินคดีแก่จำเลย จึงฟังได้ว่าบริษัทโจทก์ร่วมโดย ด. และ ว. ได้ร้องทุกข์ ด้วยวาจาหรือด้วยปากต่อพนักงานสอบสวนโดยชอบด้วย ป.วิ.อ. มาตรา 123 วรรคสามแล้ว ส่วน การที่พนักงานสอบสวนได้จัดให้มีการลงบันทึกรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี หรือบันทึกคำให้การ ของ ด. และ ว. มีรายละเอียดอย่างใดก็เป็นการดำเนินการเพื่อให้มีการบันทึกไว้ตามบทกฎหมาย ดังกล่าว โจทก์จึงมีอำนาจฟ้อง

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ.2534 มาตรา 4 และขอให้ปรับโทษจำเลยคดีนี้ต่อจากโทษในคดีอาญาหมายเลขดำที่ 98/2542 ของ ศาลชั้นต้น จำเลยให้การปฏิเสธ ระหว่างพิจารณา บริษัทเอช.ดับบลิว. ลอจิสติกส์ จำกัด ผู้เสียหาย ยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาต ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยกระทำความผิด ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ.2534 มาตรา 4 จำคุก 1 ปี ส่วนที่ โจทก์ขอให้ปรับโทษจำคุกในคดีนี้ต่อจากโทษจำคุกในคดีอาญาหมายเลขดำที่ 98/2542 ของ ศาลชั้นต้น ปรากฏว่าคดีดังกล่าวยังมีคำพิพากษา จึงไม่มีโทษจำคุกให้ปรับต่อ ยกคำขอในส่วนนี้ จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษากลับ ให้ยกฟ้องโจทก์ โจทก์และโจทก์ร่วมฎีกา ศาลฎีกา วินิจฉัยว่า คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์และโจทก์ร่วมว่า โจทก์มีอำนาจฟ้องเนื่องจาก มีการร้องทุกข์โดยชอบแล้วหรือไม่ เห็นว่า แม้ข้อเท็จจริงฟังได้ว่าหนังสือมอบอำนาจมิได้ประทับตราสำคัญของบริษัทโจทก์ร่วมตามข้อบังคับซึ่งมีผลให้การมอบอำนาจไม่สมบูรณ์ ตามกฎหมายก็ตาม แต่ก็ได้ความว่า ในวันที่นายกิตติชัยเข้าให้การต่อพนักงานสอบสวนนั้นนายกิตติชัยมิได้ทำหนังสือร้องทุกข์ไปมอบให้แก่พนักงานสอบสวน เป็นการร้องทุกข์ด้วยวาจา และในวันเดียวกันนั้นเองนายดำรงและนายวิthur กรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนโจทก์ร่วมก็ได้ไปพบพนักงานสอบสวนพร้อมกับนายกิตติชัยและให้การต่อพนักงานสอบสวนไว้ด้วยตามบันทึกคำให้การของผู้ร้องทุกข์ ผู้กล่าวโทษซึ่งร้อยตำรวจเอกธีระเดช พนักงานสอบสวนพยานโจทก์เบิกความว่า ใน

วันที่พยานรับคำร้องทุกข์ นายดำรงและนายวิฑูรให้การต่อพยานว่าจำเลยได้ทำหนังสือรับสภาพ
หนี้และส่งจ่ายเช็คเพื่อชำระหนี้ตามหนังสือรับสภาพหนี้ดังกล่าวและนายดำรงกับนายวิฑูรยืนยันให้
ดำเนินคดีแก่จำเลย จึงฟังได้ว่าบริษัทโจทก์ร่วมโดยนายดำรงและนายวิฑูรได้ร้องทุกข์ด้วยวาจาหรือ
ร้องด้วยปากต่อพนักงานสอบสวนโดยชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา
123 วรรคสามแล้ว ส่วนการที่พนักงานสอบสวนได้จัดให้มีการลงบันทึกรายงานประจำวันเกี่ยวกับ
คดี หรือบันทึกคำให้การของนายดำรงและนายวิฑูร มีรายละเอียดอย่างใดก็เป็นการดำเนินการ
เพื่อให้มีการบันทึกไว้ตามบทกฎหมายดังกล่าว โจทก์จึงมีอำนาจฟ้อง คำวินิจฉัยของศาลอุทธรณ์
ไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา ฎีกาโจทก์และโจทก์ร่วมฟังขึ้น พิพากษายกคำพิพากษา
ศาลอุทธรณ์ ให้ศาลอุทธรณ์พิจารณาและพิพากษาใหม่ตามรูปคดี.

องค์คณะ

อุบลรัตน์ ลุยวิกัย · มนตรี ยอดปัญญา · วีระพล ตั้งสุวรรณ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/1287/2553>